

Листата на пиретрума изглеждатъ накждрени и сж доста силно нарѣзани.

Отглеждането на пиретрума е съпроводено съ голѣми грижи. Той не расте като лай-кучката по синуритѣ на нивитѣ, ливадитѣ и пѣтищата.

Почвата, върху която може добре да вирѣе, трѣбва да съдържа варовито вещество съ малко глина. Добра е онази почва, която може да задържа влагата си за по-дълго време. На мочурливо мѣсто коренитѣ на растението загиватъ, и то умира.

Засѣването на пиретрума не става както засѣването на ечемика или пшеницата — да се хвърля семето направо въ земята и да се чака то да поникне, порастне и стане годно за използване. Най-напредъ отъ растението трѣбва да се получи *разсадъ*, тъй както се получава разсадъ отъ домати, пиперъ и др. За тази целъ семето се сѣе въ специално подготвени парници. Засѣването става къмъ края на м. февруарий и разсадътъ ще бжде готовъ къмъ края на априлъ или най-късно къмъ срѣдата на май. Разсадъ може да се получи и на открито, въ нѣкоя добре обработена нива.

Разсаждането му става на предварително грижливо изорана, изравнена и изграпена нива. Съ рало нивата се набраздява като се спазва разстоянието между браздитѣ да е около 80 см. Следъ това става посаждането на разсада, на разстояние обикновено по 60 см. Едно отъ най-важнитѣ условия за доброто развитие на пиретрума е умѣрена влага, и нивата да се пази отъ бурени.

Цвѣтенето на пиретрума зависи отъ времето, презъ което е засаденъ. Ако е разсаденъ презъ пролѣтѣта, цвѣти къмъ м. августъ, ако е разсаденъ презъ есенѣта (когато разсадътъ е приготвенъ на открито), цвѣтежътъ започва презъ юний следната година. На втората година цвѣтенето му винаги започва въ началото на м. юний и продължава 20—30 дни. Беритбата на